

IANCU LAURA

A rónán

*a téli villám balszerencsét hoz
akár esőben vagdalószik
akár csak öntudatlan kanyarog
s e lapos földön nincs hová bújni
ha belém csap a bal kezem vigye
negyven éve növesztem
a jobbot
 *hogy félig halott testemre
 keresztet vessek vele*
a Nagyalföld a te arcod
szemed égből nyíló ikerablak
 Sinka Istvánra ver szíved
ki Farkasrétről idelát
 bárcsak mutatná
merre indult miután
 megszerette Piroskát*

Szerelem Kharón idején

*azt kérded kell-e félned
jobban mint a madárijesztőnek
 a szentjánosbogártól
jobban mint az ólomkatonának
 a kialudt paráztól
 a só és a víz nászától
nem tudhatom
 a csend után
 ki szólal meg szorongatja fejfám
 szerencsés érkezést kíván
és odalent ki oldja ki kalászbá font hajam
hogy hullámverési között
szentelt kezéd csókolhassam*